

ԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մեծ Բիսանիայի վարչապետ Լյուդ Ջորջ Գրանտի շնորհիվ լավ չէր վարչակարգը: Հենց դա էր սեղի սվեց «դասական բյուրոկրատիայի»... Երանսիական կանոնադրամ առաջիկայում կայանալի կոնֆերանսի ճեղի ընտրության հարցի լճնարկման ժամանակ, իսպաիական դասվիրակը ճեղից բղավեց Գրանտին: «Ձեռնով»: Լյուդ Ջորջը կառնիստական աշխարհի կորներեց մեկը, անգլերենով դասախոսանեց «Համաձայն եմ», կարծեով, որ խոսքը ժննա հաղախի մասին է: Բանն այն է, որ «Ձեռնով» եւ «Ժնն» անունները Գրանտի հարցերով հնչում են գրեթե միասնակ: Լյուդ Ջորջը իր սխալն զննելով չէր ցանկանում, եւ կոնֆերանսը ճեղի ունեզավ իսպաիական Ձեռնովա հարցում, որը գնվում է Միջերկրակային Լիգուրիական ժողի գեղաստիլ աղիին: Կոնֆերանսը դասական էր նրանով, որ դա երխասարղ

կաշխասեմ էվրոպայի բուրժուական կառավարությունների հեւ համաշխարհային ճգնաժամի «մեղ մագման, նոր դասերագմերի հեւ ուղղման եւ համընդհանուր խաղաղության ստեղծման համար», կրողնի նույնքան անցանկալի տղավորություն, սակայն՝ արդեն մեւ բարեկամների եւ կողմնակիցների վրա նաեւ եվրոպայում, նաեւ Ռուսաստանում: Դրա համար մեզ չեն գովարանի...»:

Խոսելով Բեկզաղյանի այս հախամեղություն մասին, ճեղին է նեւ Չիլերինին ուղղված նրա մի այլ նամակի մասին, որ գրվել էր 1921-ի մարտի 16-ի խորհրդա բուրժական անարդարացի տղայմանագրի ստորագրման դրամաշիկ տղայմաններում:

Ինչոյեւ հայտնի է, բուրժուի դա հանցով Հայաստանի դասվիրակությունը արժուղկում Բեկզաղյանի գլխավորությամբ, բանակցություններին չմասնակցեց: Այլ նույնը

մեւ կողմից Կարոյ դասաղանկում ոչ մի քան չի արվել: Ընկ, Բեկզաղյանը գործը դասկերացնում է այնոյեւ, իբր, բանակցություններ սկսվեցին մեւ հաղիանճնաժողովի առաջին նիստից: Նա արաստվոր կերտով բողոքովին շրջանցում է այն, որ հաղիանճնաժողովի նիստեր սկսվեցին մեւ եւ բուրժուի միջեր իրական բանակցությունների սկսվելուց գրեթե երկու արաքը հետ: Բանակցությունների ամենախաղված վաղն ընդգրկում էր ընավ ոչ թե հանճնաժողովի ճիասերը, այլ մասամբ անդրկուխայան բանակցությունների ժամանակաշրջանը: Ըաղիանճնաժողովի աշխատանք սկսվեց միայն այն բանից հետ, երբ կիմնական հարցերը լուծված էին: Ուստի դրամանագրով նախատեղված ստեղծմանը ընավ չի հանդիսանում՝ որոյեւ ոչնչով չարդարացվող նվեր թուրքիային, այլ դա երկարատեւ, ամենաղաժամն տղայաբի արդյուն է: Բանակցություններ

ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Հայազգի դիվանագետները

Ալեխանյուր Բեկզաղյան

խորհրդային տեսության ներկայացուցիչների առաջին հանդիպումն էր Արեւմուտի փորճառու դիվանագետների եւ տեսական գործիչների հեւ: Խորհրդային դասվիրակության անդամ էր նաեւ Ալեխանյուր Բեկզաղյանը:

Խորհրդային դասվիրակությունը նախադասաւաւում էր կոնֆերանսին: Մանրագնին կերտով մեակվում էին դաւնակիցների դա հանցների վերաբերալ հարցերը փողեր, փոխառությունները, ազգայնացված ճեղնարկությունները: Մոսկվայի հեւ դաւնարանում էր ճամկարային մեակակն կաղ: Այլ աշխատանքներին գործուն մասնակցություն էր ցուգարեում նաեւ Ալեխանյուր Բեկզաղյանը: Բաղիա բուն իմաստով գգայական, մատրամոս, սրամիտ կալ դիվանագետ մեակակն դասվիրակության ուարություն կենեւում էր: Նրա հեւ հուգվի էին նաւում, խորհրդակցում:

Իր յուրամանյուր հայրը ուղեկցվում էր Կենեկամի որուումներով...»:

Անդրկուլկալի ժողկոմխորի նախագահի ճեղակալի դաւնոնում յուր արի աշխատելուց հետո (1926-1930) Բեկզաղյանը վերադաւնում է դիվանագիտական գործունեության: 1930 թվականի նոյեմբերին նա նեանակիցեւ Նորվեգիայում եւՄՀՄ լիազոր նեկայացուցիչ: «Խորհրդային նոր լիազոր նեկայացուցիչը, որը, հավանական է, Ստոկհոլմ կճամանի մոսակա ամովա ընրացում, ուսական կոմկուտի շրջանում բավականին հեղինակալոր դեմ է», 1930 թվականի նոյեմբերի 5-ին գրում էր նոր վեղական «Թիլեմնա թեյն» թերթը, ընդգծելով, որ «խորհրդային լիազոր նեկայացուցիչը Գիմանական էր աւնեսա հարմարակն հարցելի խոսոր մասնագեւ է»:

Ձեռնովայի կոնֆերանսին Բեկզաղյանի ակթիվ մասնակցություն մասին է խոսում նրա նամակը խորհրդային դասվիրակության դեկտմոր Չիլերինին, որն առաջին անգամ հեւտղարակվեց 1989 թվականին: Այն թվագրված է 1922-ի սողրիլի 9-ը երեկոյան ժամը 8.30, եւիաս ննարաւեղով կոնֆերանսի լուցման Չիլերինի ճաղը, Բեկզաղյանը միամամանակ զորճնական խորհուրդներ է աղիա, իս նուրյան առաջարկում է ումեղացեւ այս կամ այն մարը: «Ինճ թվում է, որ մեմ ամեն ինչ հիեւ է անեմ, որ ոյեակի առաջին իսկ հանդիպումից չլուսնեցեմեմ կոնֆերանսի մասնակիցներին: Ինճ հայտնի եմ Կենեկոմի դիվանագետները, սակայն ինճ թվում է, որ դրանք տղիվ են այլ նուրյակով, ճաղի այլ կառուցման համար, նրա մասեթի այլ հարաբերակցության դեղում: Իսկ եթե եւրաղերեմ, որ դա լինելու է մեւ առաջին եւ վերջին ճաղը եւ այլ դրամառով նրան ալ հոյակազրի ընուրը, կեղեղով այն եւրաղությունից, որ մեւ ճանաղարիք «Ձեռնովայից դուրս է», աղա նայնիակ այս դեղում երկուր էթի թվան դիվությունը այն մասն, որ մեմ

նրան որսահանցեցին Կարախանի վերաբերալ: Ելնեկով Կարախանի կալիական ճագումից, բուրժուր հասան այն բանին, որ Ռուսաստանի աւազորճողությունսում արեւլյան երկրների գործերը վարող ժողկոմի ճեղակաղը հեւուցվեց բանակցություններից: Ինչոյեւի լիկուրյուն բուրժուի եւ ինչոյեւի թուլամ ճարյուն Կենեկոմի դեկավարների կողմից:

Դեղախաղար հողվածիս հեղինակին չիաղողվեց գեւեղ Բեկզաղյանի այլ նամակի ճեղաղը: Ասկայն Ռուսաստանի Դաւնության ԱԳԳ, արխիվում գաւ Չիլերինի ուաղամ դասախոսանը, որը լույս է աղում այն օրերի դրամաշիկ դաղիերի վաւ:

Ասա թե ինչ էր գրում Չիլերինը վրայված Բեկզաղյանի նամակի կաղակցությամբ Մոսկվայում Հայաստանի խորհրդային կառավարության մեակակն նեկայացուցիչ Ասակ Տեւ Գարիկզյանին:

Հարգելի ընկեր
Ընկ, Բեկզաղյանի ստորագրությամբ մի դիմում եմ սաղել, որը լի է սուս-բուրժական կոնֆերանսի սուսակրան դասվիրակությանն ուղղված մեղաղրանեղով Դիմումը կեղում է այն բանից, որ, իբր,

1934 թվականի նոյեմբերին Բեկզաղյանը ուղարկվեց Հանգարիա որոյեւ ԽՍՀՄ լիազոր նեկայացուցիչ: Այլ երկի հեւ դիվանագիտական հարաբերություններ հաստակվել էին միայն 1934-ի վեւերկային: 1935-1936 թվականներին առաջին հայրեր կասարկիցին երկու երկրների միջեւ ճեղնական համազորճակցություն բնագաղխում: Ըաղանական բարղ տղայմաններում, երբ երկում սկում էին գեղիլեթի Գաղիասամեւ սրամաղությունները (աղգմական նախարար Ալիլուինգի ակթիվ մասնակցությամբ), Բեկզաղյանը ճեղն գործունեություն էր ճավաղում:

Բեկզաղյանի ակթիվ գործունեությունը երկար չեղեց: Աղեն ճաղը էին ամնում ամնաղի դաւնամունի հանցաղար նրուտումները: Բոնությունները ուղղված էին նախատաղ դիվանագիտական կաղմի դեմ: 20 ակրան եւ 30 ակրան թվականների ԽՍՀՄ դիվանագիտական նեկայացուցությունների 120 դեկավարներից կեղեղանի մնացին միայն 14-ը 1937-ին Բեկզաղյանը հեւ կանչվեց Մոսկվա: Նա բաժանեց արաղորճնախարարության բաղ մարիվ աշխատակիցների ճակասակաղը:

ՏԱՆՐԻՎ ԱՄԼՅԱՆ

ՄԻ ՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

Քաղաքական ֆարաբաղնիս

Ըստ հոսիսաննուս թմումանյանի, որոշ կրահասուններով եւ հալիկումներով

ՀՀԳՆ մրեւ էր, վարակել թճեկուրյան անհայտ «Դրո» վիրուտով, ան կողին ընկել, սանցվում էր ազգային ցաղերի սախուրթան մեղ: Պեւական այրերը հիվանդի շուրջը հավակված դասլամենեը լիբը գրույց էին անում, «Մարլորո» Կաւում:

Տղեւ, սա որ Իրսնի ոչ, բուն չի դասեւալ, էլեւ սրան մի ֆարաբաղնիս անեմ, ճիսի միջից առաջարկեց կուսակցական լիդերներից մեկը:

Չա էղ խելս կսրեց, հավանություն սվեց մի ուրիցը:

Պրան էլ ճար լկա, ճեմ սվին ես ու եմ կողմից:

Չը Չը Դը...
Չը...
Ասում են Կեւարկեմ ֆարաբաղնիս անելու օգտին, ի՞նչ ես ասում:
Վախեմում եմ... չըիմանամ...
Տո՛, կղիմանաս, կոմկուտը հո չեւ:
Պե... դու գիտեմ... ճեղ... մասաղ:
Պարունեւ, ողիմեղ քուր լցրեւ թեւ, մի վեւ էլ ֆար թեւեւ կրակն ա ճեմ, սախանան:
Պղիմեղ դրին կրակին, ֆարեւ անին կրակի մեղ ու նուստեցին հեոուսացույցի շուրջ՝ «ժամանակաշաղի» նա յեւու:

Կուսակցական լիդեր Նկեց դասեւ, Կանի հողի եմ ազասվել ֆարաբաղնիսով՝ «Հանրաղեւություն» ըլուկի վեւանակի սակ մեւեղով, միջեւ որ քուրն էի կեւալ, ֆարեւ էլ կարմեցին:
Պե, ժամանակն ա, վեւ կաղեւ:
Տղեւ, վախեմում եմ... կանչեց հիվանդը:
Պու սո՛ւ կաղ: Մի երկու հաս լեհեթ թեւեւ, մի յուր ու հինգ ուճով դասաղամաղոր էլ էլեւ Եսեղ:
Շուրեւ վաղարաթա շուման քուղ լի էր ողիմեւ ու հիվանդին դրին իրար հեւ, կարմրած ֆարեղ լցրին քի մեղ.

ֆարեղ թեւացին, ամոլի նման գոլոր ճիւ սկեց բարճանալ, շաղող վեւ մակնեղ ճամկեցին ու յուր կողմից վեւե լիկն ճաստեցին:

Վա՛յ, խեղդվեցին՝ խուլ գոռում էր հիվանդը:

Խեղդվիլ յեւ... դարունայլ, ողիկն նստեցին: Գլուխն ու նեթը անուր դա հեցեւ:

Չիվանդն աղաղակում էր, օրհասակն ցաղեր էր անում արճովելու, բայց հինգ վեւ աղղախա վեւն նուսած էին թողնում:

Պր ես գնում, կանչում էին ես ու եմ կողմից, վեւեից սեղմում ու հոսում:

Չիմի թե լրսնի՛:
Լիդերը ՀՀԳ-ի վրա նուսած «Մարլորոն» թեւանին արունակում էր իր դասունությունը: Պասունությունը որ վեւ ցաղալ (վեց ամիս անց), վեւ կացան, վեւնակները եւ ֆաւեցին: Գոլորճին դասլամենեը թոնեց, բայց ՀՀԳ...
Չը Չը Դը...
ժամ չի գալի:
Չը Չը Դը...
Պասախան չի սալի: Չեմ սվին, արճեցին, ֆաւեւեցին: ՀՀԳ ը կա:
Պարունայլ, ես ո՛նց էլալ, մոլորված արասանեց ֆարաբաղնիսի հեւ դիմակը: Մյուսները լուս էին:
Վա՛յ, տուններս Կանգեւ ց... ճող սաղին հիղականները:
Ու միջեւ հիղականները սուգ էին աղում, Ազգային ժողովի դասաղամաղոր նեթը արեւկող անեղով դասում էին, թե Կանի հողի եմ խեղդվել ֆարաբաղնիսից:
Տո՛, դե ճակաղի գիր ա էլի, հո նրանց էլ մեմ չեմ խեղդել:
Բոլորը գլուխները կախ արած լուս էին ու «Մարլորո» Կաւում:

ԳՆՈՒՆԻ ԱՄԼՅԱՆ

ՍՄՈՒԹՅԱՆ

Մարդ Աստծո

Ճնողը երեխայի հեւ խաղ է անում, երեխան չի վիրավորում: Ասված մարդու հեւ խաղ է անում, մարդը վիրավորում է:

Մասանային դաւնակցած՝ ողիսի յարախնդաս ուրիլի դճրախոսության վրա, ողիսի գայրանաս սեփական ցաղ վեւից: Աստծուն դաւնակցած՝ ողիսի վայելեւս խաղաղ մի խեղություն, ողիսի ճիւրեւ սեփական մեղերից համար, որոնց հեւեանեղով սանցվում եւ: Երկուսեւ անկա եւ եւ ուրախություն, եւ սրամություն: Դու եւ ընեսում:

Ես հասկանում եմ կրակաղաւենեթի թուլությունը, նրան մրում էին:

Կասում՝ մկանը, ոչխարը խոսը ուսեւ յուսեւու այլընտրանի խաղ յուսեն: Ըստ հրահանգի գործող եւ հրանեւ կասարող ճիւղնուրականը՝ նույն ողիս: Կեղծ ժողովրդավարության լճի սակ «Կաղանցիները» յարի ընես լիս արղարանում են իրենց թուլությունը, թեւ նրանց էր տղիվ աղլընս րանեթ որոյեւ մարղկային գլխաղոր հասկանիլ:

Կարող ես արղոմ այնոյեւ աղել, կարճեւ յեւ էլ ճնվել: Յորտանյուր ինդեր ճագում է իւ լուճման հեւ միասին: Եթե Ասված ինգ դաղողանել է հավանական մահերի կրիսիական դաղից, աղա ոչ նրա համար, որ դու խրվեւ նոր մեղերի մեղ: Մասանայի գլխաղոր խնդիրն այն է, որ ոչ մեկը չի կարող իրենց «դասաղ» առ Ասված եթե երկարաղունըղ տղայի, ճիւ գեղից «մաղ չի դակսիլ»: Իննասաղունության սրամաղլամենեթին կարելի է սաղել, որ իրենց մահով ոչ ողի չեւ ճարմացել, թեւ մաղ յուրահայտը մեոնողի համար հայնեւաղորճություն է: Երեցեւ մեւ թեւանիներին, որովհետեւ մեւ նախկին մարմնավորումների գեղները եւ Խրեւ իմաստուն միլիարություն ասում են. «Ամեն ինչ մնում է

մարղկանց»: Այս աշխարհի եղածն ի՞նչ է, որ փոստասա թողնել ուրիլեն թին: Դարիսի ողեսականացումը Աստծո թողվությունն է, որոյեւ ողիս այն լվեւարդի դասախականության: Որ ողես կանոն հայրենիցը ճախում եւ սա արղարանով:

Ինչոյեւ որ ցեւեկալ Խ մեթերի, խոսեթի, արարների շաղախով նախադասասում եւ Խ այլ գեղեւկա երազները, այնոյեւ էլ Խ կանոնի թուլան դակությունը նախադասասում եւ Խ անղրեթիմյան գոյությունը ընուրը:

Երեւելի մարղկանը նամակների աղկությունն աղաղույց է, որ մարմնական կեղեւը չէ ամենակարեւորը: Բո հակաաղորդի գորճողությունների սրամաղանական ընրացիլի հայնեւաղորճությունը հաղրանակի կեւն է: Մյուս կեւը կախված է Խ կամային կարողություններից:

Այն բանից հետո, ինչ հիմնարկեւում ու գործարաններում վեւացան կոմունիսական կուրքիլները, Դոնոյեղ դիվերսիոն ոճով գորացրեց ֆաղղասաղաղակաղան աշխատանքները իր գաղորներում:

Ամեն մի կուսակցություն մյուսի համար աղանդ է: Պեւական կրոն համարվում է այն կուսակցությունը կամ ըլուկը, որ հասել է իւխանության: Պեւ գիղենն իրեն գրում է իբր սասված, սահմանաղությունը Ասվածաւեւունչ, միլիարները՝ սրեթ, սուխակությունը՝ հրեւակներ, կոնֆորմիստ մեակորա կանությունը՝ ֆախանեւեր, Աճճ՝ ելեղեղից, ժողովուրդը՝ հավասաղակներ կամ անհավասեր, օրեւողությունը՝ սաղմոսերգություն, դեմագոգիան՝ դասարաղ, կալանաղաղըղ դճոխ, քասակը կալարան, դեղաղանասունը՝ արասաղանայան դաղիս: Ցաղոմ այս ողիսին է ֆաղանական փարխեղիլության համայնաղակները, սասաղ

ՄԱՐԻՎ ԱՄԼՅԱՆ

«Շարն»-ը եւ Հայաստանի «ԿՎՆ» սաղիաղիան ընդունում են ԿՎՆ-ի հեոուսասաղին հանրաղեւակաղ 4-րդ աղաղությունը մասնակցելու հայտեր:

Հայտերն ընդունվում են միջեւ մարտի 15-ը: Տեղեկանների համար գանգաղարել 58-55-57, 52-79-71: ԿՎՆ-ի հայկական լիղան Ուրախների եւ հնարանների միղազգային ակուրն անցնելու առաջին հայն է:

ՏԱՆՐԻՎ ԱՄԼՅԱՆ

